

5. neděle velikonoční

Napsal uživatel Administrator
Pátek, 08 Květen 2020 21:09 -

Ježíš o sobě řekl: Já jsem cesta pravda a život. Můžeme mít před očima cestu horským průsmykem, lesní pěšinku, nebo městkou ulicí. „Cesta“ může být cestička k domovu nebo také cesta do neznáma.

Proč se rozhodnout pro Krista a zvolit právě Jeho? V žalmu 118 čteme: kámen, který stavitelé zavrhl, stal se kvádrem nárožním. Ve Starém zákoně u proroka Izaiáše (8,14) se mluví o kameni, který se má stát překážkou, na který slepí lidé narazí, aby poznali Hospodina. A příchodem Krista se tato vize uskutečňuje.

Díky němu může být náš život postaven pevně a stabilně.

Osobní zkušenost Lva N. Tolstého. Vypráví – „jednou v předjaří jsem šel sám lesem a naslouchal jsem jeho

šumění. Přemýšlel jsem o svém neklidu posledních tří let, o svém hledání Boha a stálém kolísání mezi radostí

a pochybnostmi. A náhle jsem viděl, že jsem vlastně žil jen tehdy, když jsem věřil v Boha. Když jsem myslel

pouze na něj, zvedla se ve mně radostná vlna života. Všechno kolem ožilo. Všechno dostalo smysl. A jakmile

jsem v něho přestal věřit, život se mi náhle zastavil. Nějaký hlas ve mně volal, co tedy ještě hledám? Přece je

to on, bez něho nemůže člověk žít! Znat Boha a žít je jedno a totéž, Bůh je život. A od té doby mě jeho světlo neopustilo.“

V elektronické poště je e-mail od neznámé pisatelky Slávky. Nikoho takového neznám. Na obsahu nebylo nic

podezřelého: „Přeji Ti hodně radosti.“ Otevřením se objeví smršť obrázků slibujících „opravdu hodně

radosti“ zejména té sexuální. Mám dále pokračovat? Anebo rychle všechno zavřít? A je tady další

rozhodování: Ano nebo ne. Je to nabídnutá „cesta“. Stačí jedno kliknutí a je to dál k nabízené „radosti“.

Navíc přichází myšlenky, vždyť to přece není reál, tak proč hned ustupovat, proč se všemu hned bránit. U mě

zvítězil rozum, smazal jsem to. Tak to popsal myslím velmi reálně jeden mladý muž, jaké různé cesty se dnes nabízejí.

E – mail sliboval potěšení a radost. Člověk hledá své štěstí. Je proto důležité znát cestu, která k němu vede.

Stojíme před dvojím pojetím svobody, svobodou kvality, to je svoboda, kdy si osvojují určité dovednosti,

kteře zkvalitňují můj život a svoboda neurčenosti, kdy se člověk rozhoduje svévolně bez jakýchkoliv hranic.

Například - umíš si představit fotbal nebo hokej a bez jakýchkoliv pravidel, to je svoboda neurčenosti. Měla

5. neděle velikonoční

Napsal uživatel Administrator
Pátek, 08 Květen 2020 21:09 -

by taková hra smysl?

Je důležité znát cíl i cestu, Tomáš se ptá i za nás: Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?

Potřebujeme vědět, proč tady jsme a jaký je náš cíl. Dítěte se neptáme a dáme mu jméno.

Rodiče budou

mluvit o svobodě dítěte, ale přitom budou chtít, aby umělo anglicky, vyberou mu školu a budou podporovat

jeho vlohy a talenty, třeba ty hudební. Chceme, aby se děti měly lépe než my.

...Proč děti osvobozujeme od uklízení jejich pokojů, když vlastně chceme, aby si jednou uměly držet věci

v pořádku samy? Proč se snažíme vyhovět všem jejich přáním, když bychom chtěli, aby jednou dokázaly při

sporech s druhými ustoupit? Proč za ně zahlazujeme všechny průšvihy ve škole, když tvrdíme, že by se měly

umět přiznat, a to i za cestu osobní ostudy? Proč dětem nechceme říct o babiččině umírání, když bychom byli

rádi, aby se jednou uměly postarat o stárnoucí rodiče? Když si dítě doma uklízí jen svoje hračky, bude jednou

schopné uklidit i po tom druhém, třeba po nemocném partnerovi? Když nemusí nikdy vytáhnout peníze ze

své pokladničky, protože vždy dostane od rodičů, bude jednou umět dávat druhým ze svých vlastních úspor?

Cíl a cesta spolu korespondují nelze jít za cílem cestou, která vede k opačnému konci.

Několik myšlenek k přemýšlení nad texty 5. neděle velikonoční.

o. Josef